ΛΕΦΤΑ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ...

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΗΣ ΑΦΗΡΗΜΑΔΑΣ

Πῶς μπορεῖ νὰ βρεθῆ στὸ Παρίσι ἕνα χαμένο ἀντικείμενο. Ἡ εἰδικὴ ὑπηρεσία τῶν ἀστυνομικῶν τμημάτων. Τὸ «Μουσεῖο τῆς Ἀφηρημάδας» στὴ Διεύθυνσι τῆς Ἀστυνομίας. Πόσα ἀντικείμενα κάνονται κάθε χρόνο στὸ Παρίσι. Η γυναικεία καὶ ἡ ἀνδρικὴ ἀφηρημάδα. Τὰ χρηματοκιβώτια μὲ τοὺς θησαυρούς. Ἡ ἐκποίησις, κτλ.

ΙΑ ἀπὸ τὶς σκηνές, ποὺ ἐπαναλαμβάνονται δέκα φορὲς τὴν ἡμέρα σ' ὅλα σχεδὸν τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα τοῦ Παρισιοῦ, εἶνε κι' ἡ ἀκόλουθη :

Ἕνας ἄγνωστος μπαίνει βιαστικὰ στὸ γραφεῖο, κιτάζει τριγύρω του κι' ἀπευθύνεται σε μιὰ εἰδικὴ ὑπάλληλο :

—Κυρία μου, σήμερα τὸ πρωΐ τὸ κοριτσάκι μου ἔχασε τὴ μπέρτα του.

—Τὴ μπέρτα του ;

Κι' ἡ εἰδικὴ ὑπάλληλος συμβουλεύεται ἀμέσως ἕνα μεγάλο βιβλίο.

—Δὲν ἔχουμε καμμιὰ μπέρτα ἐδωπέρα, κύριε, τὸν πληροφορεῖ σὲ λίγο. Γιὰ κιτάξετε στὴ διεύθυνσι τῆς ἀστυνομίας, στὰ τμήματα τῶν ἀνευρεθέντων ἀντικειμένων...

Ὁ ἄγνωστος φεύγει πάλι βιαστικὰ καὶ τρέχει νὰ ἐπισκεφθῆ τὸ περίφημο «Μουσεῖο τῆς Ἀφηρημάδας», ποὺ βρίσκεται στὰ κεντρικὰ γραφεῖα τῆς ἀστυνομίας.

Τ' ἀστυνομικὰ τμήματα τῶν συνοικιῶν, ὅπως βλέπετε, εἶνε ἕνας ἐνδιάμεσος σταθμὸς τῆς διαδρομῆς, ποὺ κάνει ἕνα χαμένο ἀντικείμενο ἀπὸ τὰ χέρια ἐκείνου ποὺ τὸ βρῆκε ὥς τὸ σκονισμένο ράφι τοῦ «Μουσείου τῆς Ἀφηρημάδας», ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὁποίου τὸ παραλαμβάνει ἀμέσως, τὸ καταγράφει, τὸ ταξινομεῖ καὶ τὸ δίνει πίσω στὸν κάτοχό του, ὅταν παρουσιασθῆ κάποτε καὶ τὸ ζητήσει.

Κάθε χαμένο ἀντικείμενο λοιπὸν διαβιβάζεται λίγη ὥρα μετὰ τὴν ἀνεύρεσί του καὶ τὴν παράδοσί του στὸ ἀστυνομικὸ τμῆμα τῆς συνοικίας, στὴν κεντρικὴ διεύθυνσι τῆς ἀστυνομίας, ἀπ' ὅπου περνοῦν κάθε μέρα ἑκατοντάδες ὁλόκληρες ἀφηρημένων...

Ἂς παρακολουθήσουμε ὅμως τὸν ἄγνωστο ποὺ ἔφυγε ἀπὸ τὸ ἀστυνομικὸ τμῆμα καὶ τρέχει στὸ «Μουσεῖο τῆς Ἀφηρημάδας». Κι' ἐκεῖ πέρα πάλι, μόλις μπῆ στὸ τμῆμα τῶν ἀνευρεθέντων ἀντικειμένων, ἐπαναλαμβάνει ἀνήσυχος τὴν δήλωσί του :

—Κυρία μου, σήμερα τὸ πρωΐ τὸ κοριτσάκι μου ἔχασε τὴ μπέρτα του...

—Συμπληρώσετε αὐτὴ τὴ «Δήλωσι» ! Τοῦ ἀπαντάει ἡ ὑπάλληλος, καὶ τοῦ δίνει ἕνα ἔντυπο.

Τὸ ἔντυπο αὐτὸ εἶνε γεμᾶτο ἀπὸ ἕνα σωρὸ ἐρωτήσεις, ἀπαραίτητες γιὰ τὴ γρήγορη κι' ἀσφαλῆ διεξαγωγὴ τῆς ὑπηρεσίας : Ὄνομα, ἐπάγγελμα, διεύθυνσις, εἶδος καὶ ἀξία τοῦ χαμένου ἀντικειμένου, ὑποτιθέμενο μέρος τῆς ἀπωλείας του, χρησιμοποιηθὲν μέσο συγκοινωνίας, ὥρα κατὰ προσέγγισιν ποὺ χάθηκε τὸ ἀντικείμενο κλτ.

Ὅταν συμπληρωθεῖ αὐτὴ ἡ «Δήλωσις», παραδίδεται σὲ μιὰ ὑπάλληλο τοῦ «Μουσείου» κι' ἀρχίζουν ἀμέσως ἡ ἀναζητήσεις γιὰ τὴν ἀνεύρεσι τοῦ χαμένου ἀντικειμένου. Τὰ γραφεῖα τοῦ τμήματος εἶνε γεμᾶτα ἀπὸ ράφια καὶ βιτρίνες. Ἐδῶ εἶνε τὰ χρυσαφικά, ἐκεῖ ἡ φωτογραφικὲς μηχανές, πιὸ πέρα τὰ ροῦχα, ἀπέναντι τὰ μπαστούνια κι' ἡ ὀμπρέλλες, δίπλα ἡ γυναικεῖες τσάντες καὶ τ' ἀνδρικὰ πορτοφόλια, πιὸ πέρα τὰ ἔγγραφα, ἡ μετοχές, τὰ ξένα νομίσματα...

Αὐτὴ ἡ ταξινόμησις, καμωμένη μὲ μιὰ ἀκρίβεια ποὺ προκαλεῖ τὸ θαυμασμό, εἶνε ἀπαραίτητη, ἂν συλλογιστεῖ κανεὶς γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸν κολοσσιαῖο ἀριθμὸ τῶν ἀνευρεθέντων ἀντικειμένων....ποὺ παρεδόθησαν στὴν ἀστυνομία, γιατί δὲν μπορεῖ βέβαια νὰ γίνη καμμιὰ στατιστικὴ γιὰ τὸν ἀριθμὸ τῶν ἀντικειμένων ποὺ χάθηκαν μέσα σ' ἕνα χρόνο στὸ Παρίσι. Τὰ ἀνευρεθέντα ἀντικείμενα, παραδείγματος χάριν, κατὰ τὸ 1930 ἦσαν 276.000, κατὰ τὸ 1931, 311.000 καὶ κατὰ τὸ 1932, 305.000 !...

Ἐδῶ καὶ τριάντα χρόνια, ἐξ ἄλλου, καὶ ἀκριβῶς τὸ 1900, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνευρεθέντων ἀντικειμένων στὸ Παρίσι ἦταν μόνο 67.000, πρᾶγμα ποὺ μᾶς παρουσιάζει ἕνα πολὺ σοβαρὸ πρόβλημα, τὸ ἑξῆς : Οἱ παληοὶ Παρισινοὶ ἦσαν ἄραγε λιγώτερο ἀφηρημένοι ἀπ' τοὺς σημερινούς, λιγώτερο...κοινωτοκεφαλάκηδες ;... Νὰ ἕνα πρώτης τάξεως θέμα γιὰ δημοσιογραφικὴ καμπάνια....

* * *

Σ' αὐτὸν τώρα τὸν κολοσσιαῖο ἀριθμὸ τῶν ἀντικειμένων ποὺ βρίσκονται κάθε χρόνο στὸ Παρίσι καὶ ποὺ ἀντιπροσωπεύει τὸ δέκατο μόνον τῶν χαμένων πραγμάτων, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν εἰδικῶν, ἡ ὀμπρέλλες ἔχουν τὸ ρεκόρ. Κάθε χρόνο βρίσκονται στὸ Παρίσι «ἀδέσποτες» 35 — 40.000 ὀμπρέλλες, γυναικεῖες κι' ἀνδρικές ! Κι' αὐτὲς ὅμως δὲν ἀποτελοῦν παρὰ ἕνα μικρὸ μέρος τοῦ τεραστίου «στὸκ» τῶν χαμένων ἀντικειμένων, ποὺ εἶνε συγκεντρωμένα στὰ ὑπόγεια τοῦ «Μουσείου τῆς Ἀφηρημάδας», τὰ ὁποῖα ἔχουν ἔκτασι 1680 τετραγωνικῶν μέτρων. Ἐκεῖ κάτω λοιπὸν βρίσκει κανεὶς ὅ,τι θέλει : Ἀπὸ τὸ χαμένο μοιραῖο μπαοῦλο τοῦ ταξειδιοῦ, μέσα στὸ ὁποῖο ἕνας ταξειδιώτης τοποθέτησε προσεχτικὰ τὰ ροῦχα του καὶ μέσα στὸ ὁποῖο ἕνας δολοφόνος θὰ μποροῦσε θαυμάσια νὰ κρύψη τὸ πτῶμα τοῦ θύματός του, ὥς τὰ παληὰ καὶ τ' ἀναρίθμητα καινούργια παπούτσια. Ἔπειτα ἔρχονται τὰ ροῦχα : Παλτά, μαντώ, γκαμπαρντίνες, σακκάκια, γιλέκα, πανταλόνια, φορέματα, ἐσώρουχα, πουκάμισα καὶ....νυχτικά !

Νομίζει κανεὶς ὅτι βρίσκεται σ' ἕνα ὑπόγειο Δημοπρατήριο, ἀνάμεσα σὲ καπέλλα, γυναικεῖα κι' ἀνδρικά, ἀπὸ τὸν ἐπίσημο «κύλινδρο» ὥς τὸ μπερεδάκι τῆς μοδιστρούλας, στὶς μποτίλλιες, στὰ βάζα, στὰ σπαθιά, στὰ καροτσάκια τῶν παιδιῶν, στὰ παιγνίδια, στὰ ρολόγια τοῦ τοίχου, στὶς φωτογραφικὲς μηχανές, στοὺς δίσκους τοῦ φωνογράφου, στὰ μουσικὰ ὄργανα. Σ' ἕνα ράφι τὸ καλιμαῖχι ἑνὸς παπᾶ γειτονεύει μὲ τὴν ταινία ἑνὸς μασόνου, τὸ κράνος ἑνὸς φαντάρου μὲ τὸ πηλίκιο ἑνὸς ἀξιωματικοῦ !

Τὸ ράφι πάλι μὲ τὶς γυναικεῖες τσάντες δὲν εἶνε λιγώτερο περίεργο. Βλέπει κανεὶς ἐκεῖπερα τσάντες ὅλων τῶν εἰδῶν, ἀπ' τὴν πιὸ ἁπλῆ τῆς μοδιστρούλας ὥς τὴν πιὸ πολυτελῆ τῆς κοσμικῆς κυρίας. Μέσα σ' ὅλες αὐτὲς βρίσκονται τὰ σινηθισμένα....πολεμοφόδια τῆς μοντέρνας Εὔας : Τὸ κόκκινο κραγιόνι γιὰ τὰ χείλη, τὸ μαῦρο γιὰ τὰ μάτια, ἡ πούδρα μὲ τὸ πομπόν, τὸ τρυφερὸ ραβασάκι καὶ πολλὲς φορὲς ἕνα νόστιμο καὶ μικροσκοπικὸ.....μπράουνιγκ !

Δίπλα στ' ἄδεια κλουβιὰ τῶν πουλιῶν, εἶνε ἡ βιτρίνες μὲ τὰ πολύτιμα ἀντικείμενα : Συλλογὲς ὁλόκληρες ἀρχαίων νομισμάτων, σπάνιοι πίνακες ζωγραφικῆς, πορτοφόλια φουσκωμένα ἀπὸ χιλιόφραγκα, χρυσαφικά, διαμάντια καὶ πολυτελῆ βραχιόλια.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ θησαυροὶ φυλάγονται κάθε βράδυ μέσα σὲ γερὰ χρηματοκιβώτια καὶ περιμένουν νἄρθη ὁ κάτοχός του ἢ ἐκεῖνος ποὺ τοὺς βρῆκε, γιὰ νὰ τοὺς παραλάβη...

Κι' ἀλήθεια, οἱ Παρισινοὶ χάνουν διαρκῶς τὰ πάντα, μὲ τὴν κλασικὴ ἀφηρημάδα τους, καὶ τὸ «Μουσεῖο τῆς Ἀφηρημάδας» ἀναγκάζεται κάθε τόσο νὰ ἐπεκτείνεται σὲ γειτονικὲς αἴθουσες, ἂν καὶ τ' ἀντικείμενα ποὺ βρίσκονται στὸ δρόμο, στὰ κέντρα, στὰ καταστήματα καὶ παντοῦ, δὲν μένουν αἰωνίως φυλαγμένα στὶς βιτρίνες του ἢ στὰ ὑπόγειά του. Τὰ τρόφιμα, παραδείγματος χάριν, φυλάγονται μονάχα τρεῖς μῆνες. Τ' ἀντικείμενα ποὺ «ὑπόκεινται εἰς ἀλλοίωσιν» μένουν ἐκεῖ πέρα ἕξη μῆνες καὶ ὅλα τ' ἄλλα γενικῶς ἕνα χρόνο.

* * *

Ἐξαίρεσι ἀποτελοῦν τὰ χρυσαφικά, τὰ χαρτονομίσματα, ἡ μετοχές, τὰ χρυσᾶ καὶ τ' ἀργυρᾶ νομίσματα κι' οἱ πολύτιμοι λίθοι. Αὐτοὶ οἱ «θησαυροὶ» φυλάγονται στὰ χρηματοκιβώτια τρία ὁλόκληρα χρόνια.

Ὅταν περάσουν αὐτὲς ἡ προθεσμίες, τὰ χαμένα ἀντικείμενα περιέρχονται στὴν κατοχὴ τοῦ «Μουσείου τῆς Ἀφηρημάδας» καὶ βγαίνουν στὴ δημοπρασία κάθε χρόνο, γιατί πολλά, πάρα πολλά, ἀπὸ τὰ πολύτιμα αὐτὰ ἀντικείμενα ἰδιατέρως, δὲν ζητοῦνται ποτὲ ἀπὸ τοὺς κατόχους τους. Κι' οἱ λόγοι εἶνε ἐπίσης πολλοὶ καὶ διάφοροι : Ἕνας λωποδύτης, γιὰ νὰ μὴ συλληφθῆ, πετάει στὸ δρόμο τὰ χρυσαφικὰ ποὺ ἔκλεψε, ἕνας φτωχὸς σινταξιοῦχος, ποὺ ἔχασε τὸ πορτοφόλι του, πεθαίνει ἀπὸ τὴν ἀπελπισία, μιὰ ξένη κυρία, ποὺ ἔχασε τὸ πολύτιμο βραχιόλι της, γυρίζει πίσω στὴ μακρυνὴ χώρα της....

Τ' ἀνευρεθέντα λοιπὸν ἀντικείμενα αὐξάνουν κάθε χρόνο μὲ τὴν ἐκποίησί τους τὰ ἔσοδα τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Μὰ κι' ὅταν δὲν πουληθοῦν, πάλι τὸ κράτος δὲν χάνει ποτὲ ἄδικα τὸν κόπο του. Ὁ κάτοχός τους, κατὰ τὴν παραλαβή, πληρώνει πάντα ἕνα τέλος, ποὺ ποικίλει ἀναλόγως τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου. Τὸ τέλος αὐτό, ποὺ ἐφαρμόσθηκε γιὰ πρώτη φορὰ τὸ 1924, ἔφτασε ἐκεῖνο τὸν χρόνο σὲ 96.000 φράγκα. Τὸ 1930 δὲ ἡ εἰσπράξεις αὐτὲς ἔφτασαν σὲ 305.139 φράγκα !

Αὐτὸ ὅμως τὸ τέλος δημιουργεῖ μιὰ....ἀδικία, ἂν ὄχι πάντα, μὰ τὶς περισσότερες φορές. Κι' ὁ λόγος εἶνε τὸ ὅτι ὁ κάτοχος ἑνὸς ἀνευρεθέντος ἀντικειμένου, ποὺ πληρώνει αὐτὸ τὸ τέλος, ξεχνάει ν' ἀνταμείψη ἐκεῖνον ποὺ τὸ βρῆκε καὶ τὸ παρέδωσε στὴν ἀστυνομία..

Ὁ τίμιος σωφὲρ ἑνὸς ταξί, ὁ τροχιοδρομικὸς ὑπάλληλος, ὁ ἀλήτης, ὁ ἀστυφύλακας, ποὺ βρῆκαν τὸ χαμένο ἀντικείμενο καὶ τὸ παρέδωσαν ἀμέσως στὸ «Μουσεῖο τῆς Ἀφηρημάδας», ἀνταμείβονται τὶς περισσότερες φορὲς μ' ἕνα....ἐγκάρδιο σφίξιμο τοῦ χεριοῦ.

Τί κρῖμα !...

ΖΑΝ ΚΑΡΟΝ